Ч. 230. Середа 26 (13) жовтня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Подія під Гиль.

Нині в сій сензацийній справі наспіли ще слідуючі вісти, котрі по части поясняють, що стало ся і які були наслідки сего нападу російської фльоти. З Льондову доносять іменно:

Рибацкі кораблї прибули до Гиль сильно ушкоджені. Вість о нападі і близші подрібности розійшли ся по місті дуже скоро і викликали глубоке вражіне. Бомбардоване суден, не могучих боронити ся, тревало 20 мінут а відтак російскі кораблї відплили чим скорше. Тяжко ушкоджений корабель рибацкий „Crany" дав сиґнал, що потапає. Єго машиніст був тяжко ранений, одному морякови урвало руку а на покладі лежало тіло капітана і одно з моряків з відорваними головами. Мимо сиґналів, жадаючих помочи, російскі кораблї не подали ніякої, лиш чим скорше поплили дальше. Кілька инших рибацких суден ушкоджено також а число ранених і убитих виносить загалом 30. Доки в Гиль замкнено з причини, що величезні маси народу на вість о подїї тиснули ся до них. Настало страшне обурене а публика сподїває ся, що правительство анґлійске задержить російску фльоту.

Бюро Райтера доносить знов: Капітан рибацкого судна Мек Пік розповідає, що фльота російска переплила через середину рибацкої фльотиллї зложеної з 160 суден, з котрих бракує шість. Потверджує ся вповні, що не було ніякої причини до нападу, Росияни не могли мати сумніву, що мають тут до дїла з рибацкими суднами, бо російскі рефлектори осьвітлювали море на 6 миль далеко.

Російска праса висказує ся дуже остро о поступованю російскої фльоти і домагає ся енерґічних кроків в справі сатисфакциї, заплати покривдженим відшкодованя і приреченя, що щось подібного не повторить ся. Яко обтяжаючу обставину підносять, що російскі кораблї по вистрілах відплили чим скорше. Рибаки оповідають, що російскі кораблї були так близько, що можна було розпізнати залогу по лицях. Росияни мусїли отже видїти, що стріляють до рибацких суден.

Трудно дійстно знайти пояснене сеї незвичайної подїї. Що могло спонукати російску фльоту стріляти до рибацкої анґлійскої фльотиллї? Може се була лиш якась злощасна похибка? Але яка? Преці Росияни могли і мусїли добре знати, що в Европі нема для них ворога, що нїхто їх тут не буде зачіпати, нїхто на них нападати. Правда, у страха великі очи, і остаточно могло Росиянам привидїти ся, що то стоїть перед ними японьска фльота. Ну, то могло би хиба привидїти ся простим і забобонним морякам, але командант фльоти адмірал Рождественьский і команданти поодиноких кораблїв мусїли преці знати, що то неможливо, щоби вже в Европі і то ледви по виплнвї з балтийского моря Японці заступали їм дорогу. На конець всї дотеперішні зізнання очевидців кажуть однозгідно, що російска фльота мусїла видїти і знати, що має перед собою рибацку фльоту. Отже де причина сего нападу? Може то якась злість до Анґлїї за єї союз з Японією? То вже річ імовірнїйша, але й она ще недостаточна, щоби оправдати таке поступоване, бо простим нападом на безоборонні кораблї не вдїє ся нїчо і не розбє ся союза а противно можна лиш визвати новий заколот. Розваживши все добре, приходить ся майже до того переконя, як би сей напад був дїйстно призначений на то, щоби викликати якийсь новий заколот, а що не можна припускати, щоби він був придуманий на то, щоби дїйстно наробити Росиї нового клопоту, то лишає ся ще лиш одно пояснене, котре має найбільшу імовірність за собою: російска бута, котра хотїла свою злість показати на анґлїйскій рибацкій фльотї. Але тота бута може тяжко відбити ся на Росиї, бо вже доносять з Анґлїї, що анґлїйске правительство домагає ся як найскоршого полагодженя сеї справи, всесторонної сатисфакциї а в тім і

На преріï.

(З норвежского — Кнута Гамсуна.)

Ціле літо я працював на ланах безмежної фарми Дальрумпля, в долині Червоної ріки в Америці. Було нас трох Норвежців, один Швед, кільканайцятьох Ірляндців і кількох Американців. Всї ми робили на одній лише секциї, частинї великої фарми, що давала заняте соткам робітників.

Жовто-зелена прерия простягалась як безконечне море. Нігде не доглянеш одного дому окрім кількох наших стаєн і шоп, де ми спали. Деревинка не росла там, нї корч, лиш пшениця і трава, як далеко сягало око. І птиця не лїтала, ніякого житя там не замічалось, як фильоване збіжа, а єдиний звук, який ми чули, було цьвіркане міліонів сверщків, одинока пісня на преріï.

Ми тужили за тїнию. Коли в полудне прибув з поживою віз, ми клали ся черевом під конї, щоби захопити дрібку тїни, і так харчували. Ходили ми в широким капелюсї, сорочцї, штанах і в чоботах; більше носити на собі було годї, инакше прийшлось би згоріти. Проделра ся кому підчас роботи сорочка, то сонце спарило крізь дїру на шкірі піхур. Так працювало ся шіснайцять годин денно.

У вересни та жовтни днї бували страх ще горячі, але ночами доскулювала стужа. Ми часть перемерзали. До того не давали нам як слїд виспати ся; будили нас о третій рано, коли було ще темно. Накормивши коний та себе, ми вибирали ся в дорогу до місця роботи. Коли станули на місцы, починало щойно свитати, і тоді ми підпалювали копицю сїна, щоби розмерзли ся коновки з оливою, яких ми уживали до смарованя машин. Рівночасно самі грїли ся.

Сьвят ми не знали, недїля була такий самий день як понедїлок. Лиш як дощ падав, ми не могли працювати і лежали тоді в шопах. Бавили ся в „касино", балакали і спали.

Був між нами один Ірляндець, що відразу впав менї дуже в око. Господь знає, що він властиво був за один. Підчас слоти лежав заєдно і читав повісти, які приніс із собою. Великий, гарний парень, лїт з трайцять шість, і говорив дуже добірними словами. Вмів також по нїмецки. Сей чоловік прийшов на фарму в шовковій сорочцї і лише в нїй ставав до роботи. Як зносив одну, надягав другу. Не був з него лепский робітник, до роботи не мав сприту, але дивний був чоловік. Звав ся Еванс.

Два Норвежці не дуже визначали ся. Один з них утїк, бо не міг знести роботи; другий видержав.

При молоченю ми старали ся заняти місце як найдальше від парової машини, бо зі всїх єї отворів і кошів добували ся хмарами порох, полова та пісок. Я находив ся кілька днїв серед того огню, але відтак попросив наставника, щоби визначив менї инше місце і він сповнив мою просьбу. Дав менї знамените місце на поли, де я накладав снопи на вози. Тямив мабуть на прислугу, яку я зробив єму зараз з початку. Іменно я подарував єму свою куртку з ясними ґузиками, що лишала ся менї з тої пори, як я був ще кондуктором при кінїм трамваю в Чікаґо, а котра єму дуже подобала ся. Наставник хотїв менї за неї заплатити, але коли я єму подарував, він заявив, що до смерти буде менї за се вдячним. По жнивах за те дав менї инший, добрий ще кафтан, бо видїв, що я не мав ніякого.

З того часу, як я був занятий при накладаню пшеницї, пригадую собі таку пригоду. Швед приїхав з возом по снопи. Був то чоловік дуже працьовитий; старав ся заєдно випередьти всїх при роботї. Сим разом я хотїв его перевисшити в его ревности і замість одного снопа подавав єму вилами рівночасно по два снопи на віз, так що прямо засипав ними Шведа. Показало ся, що в однім снопі, який я подав Шведови, находила ся гадюка. Она всогнула ся єму за холяву. Я не знав про се нїчого, але нараз чую страшний крик і бачу, як Швед паде з воза а рівночасно зза холяви звисає єму темно пятниста гадюка. Однак не вкусила Шведа, лише як він упав на землю, висовгнула ся єму з чобота і швидко щезла на поли. Ми кинули ся з вилами за нею, але вже не могли єї відкрити. Оба мули, що були запряжені до воза, тремтїли на цїлім тїлї. По тій пригодї оба ми з Шведом постановили на будуче працювати осторожнїйше.

А відтак ми орали та сіяли, косили сїно і возили, жали пшеницю і молотили і коли вкінци упорали ся зі всїм, побрали заплату. З веселим серцем і з грішми в кишени помандрувало нас двайцятьох до найблизшого міста, щоби вибрати ся зелїзницею на схід на даль-

відкликаня адмірала Рождественского, а в противнім случаю грозить війною.

Що се може значити? Як вже звістно, пустила ся російска фльота Балтийского моря під проводом адмірала Рождественского в дорогу на далекий всхід. Ледви що доплила в сторони Анґлії, як нараз зовсім несподівано і, як здаєть ся, без причини завела борбу з анґлійскими рибацкими суднами недалеко міста Гиль (Hull), положеного на острові Гильдернес на всхіднім побережу Анґлії. Вчера наспіли з того міста вельми сенсацийні вісти, в котрих перша так каже: В неділю прибуло до Гиль кілька лодий рибацких, а рибаки розповідають, що в ночи в суботу фльота балтийска острілювала їх лоди, при чім і знищила дві з них. Підчас борби згинуло двох людий а кілька єсть ранених. Друга вість каже знов: Властителі кораблів рибацких в Гиль повідомили уряд загранична і адміністрацию, що на них напала російска фльота балтийска. Перший відділ російскої фльоти переїхав коло рибацких лодий в ночи дня 21 с. м. а проча російска ескадра, котра надплила пізнійше, пустила рефлектори на анґлійску фльоту рибацку а пізнійше отворила огонь. Одна лодка затонула. До Гиль привезено тіло убитого капітана і першого офіцира, котрому стрільно урвало голову. Дві инші лоди суть тяжко ушкоджені і мають дуже богато ранених. Зачувати, що затоплено ще одно судно з цілою залогою.

Новинки.

Львів дня 25 го жовтня 1904.

— **Іменованя.** П. Міністер Віроісповідань і Просьвіти іменував доцента університету львівского дра Адама Шельонґовского суплентом в V-ій ґімназиї у Львові.

— **Є. Е. п. Віцепрезидент** краєвої Дирекциї скарбу др. Витовт Коритовский повернув з відпустки до Львова і обняв урядоване.

— **Надані стипендиї.** Ц. к. Намістництво надало опорожнені 3 стипендиї з фундациї громади міста Николаєва річно по 140 К від року шкільного 1904/5 почавши Романови Шуховскому, ученикови IV-ої кляси шк. народної в Николаєві, Болесл Ямрозикови ученикови V-ої кл. школи народної тамже, вкінци Ів. Шуховскому, ученикови IV-ої кляси ґімназиї в Стрию, синам николаївских міщан.

— **Підкинена дитина.** В неділю вечером задержала поліция блукаючу по улицях Львова 10-літну дівчину і віддала в опіку комісариятови II дільниці. Дівчина подала в поліциї, що називає ся Кася і єсть дочкою шевця з Жовкви. Єї батькови на імя Іван, але назвиска єго не знає. Мачоха привезла єї в неділю рано до Львова і велівши єї ждати на якійсь улици, сама пійшла, ніби напити ся води і вже більше не показала ся. Мачоха часто єї била і виганяла з дому.

— **Аматорске представлене в Стрию.** Аматорский кружок жіночого Тов. в Стрию устроює на дохід Захоронки Стрийскої дня 3 падолиста в сали Народного Дому аматорске представлене, а іменно відограна буде фарса К. Глиньского в 5 актах „Шалавила“. Добірна і весела штука, грана з великим поводженєм на варшавских сценах, знаменита гра наших аматорів, як також і благородна ціль представленя, дають поруку, що тогож дня простора саля виповнить ся битком публикою. Білети на крісла по 2 К можна вже від тепер замовляти в Народній Торговли.

— **Напад на сьвященика.** З Коломиї доносять, що в тамошнім окружнім суді відбула ся оногди карна розправа против радикального аґітатора Івана Радуляка, бувшого війта в Глушкові. Радуляк напав був в день Богоявленя с. р. на місцевого пароха підчас обходу домів парохіян зі сьвяченою водою. По переслуханю обжалованого і сьвідків трибунал засудив Радуляка за злочин з §. 303 к. з. на 3 місяці строгого арешту і на заплату коштів переведеної розправи.

— **Социялістичні демонстрациї.** В неділю відбули ся в Празі, Берні, Будієвичах і Теплицях в Чехах социялістичні демонстрациї за загальним правом голосованя. Всюди відбули ся збори, а по них похід по улицях, при чім співано робітничі пісні і підношено оклики за загальним правом голосованя. Нїгде не прийшло до поважного забуреня спокою. — З Загреба доносять, що з причини поліцийної заборони зборів за загальним голосованєм, устроїли социялістичні робітники демонстрацийний похід. Поліция розігнала демонстрантів і кількох з них арештувала.

† **Евгенія Ярошиньска**, народна учителька в Раранчи на Буковині, упокоїла ся в пятницю, дня 21 с. м., в Чернівцях, в 36-ім році житя. Покійниця була талановитою писателькою і написала чимало коротших і довших новель і оповідань, міщених в руских часописях, в „Літературно-науковім Вістнику“, „Народі“, в буковиньских календарях і т. ин. Ярошиньска писала зразу по німецки, а за збірку народних пісень нагородило Покійницю географічне товариство в Петербурзі срібною медалею. — В послїднім часї занедужала покійниця на небезпечний новотвір, мусїла піддати ся два рази операциї, котрі однако не принесли пожаданого успіху. Похорон відбув ся в неділю о годині 6-ій вечером в Чернівцях. В. її п.!

— **Поміч правительства для хліборобів.** В кругах правительства відбували ся наради, в який спосіб улекшити би набуване паші. Особливо центральна управа для охорони інтересів рільництва і лісництва при заключеню торговельних договорів поставила в тім напрям численні предложеня. Згадана корпорация порушила думку виасиґнувати пів міліона корон на закупно паші, щоби подати рільникам змогу єї легко набути. Тоту суму постановило правительство зложити до розпорядимости міністерству рільництва. Буде она в той спосіб ужита, що частину єї оберне ся на набуте і роздачу паші поміж рільників, а частину на безпосереднє закупно. При переведеню тої акциї має співділати загальний австрийский союз рільничих товариств у Відни. Міністерство рільництва наміряло також покликати представителів рільничих товариств до участи в конференциї, котру скличе в найблизшім часї. Окрім того правительство постановило визначити на ту ціль законодатною дорогою суму до висоти півтора міліона корон і обернути єї в той спосіб, щоби при помочи товариств і евентуально також инших господарских корпорацій подати рільникам змогу набувати пашу при помочи дешевого, або безпроцентового кредиту Із згаданої в горі суми 500 000 корон має визначити ся вже тепер відповідна частина на сю ціль, щоби намірена акция розпочала ся як найскорше.

— **Справа Єннера.** Як дотеперішне слїдство виказало, була дефравдация Єннера дїлом кільканайцятьох осіб, на чолї котрих стояв якийсь Ґотштайн. Показує ся також, що Єннер взагалі з Відня не виїздив, лише зараз по доверщеній крадежи т. є. 13 вересня скрив ся у фотоґрафа Брухбухнера, у котрого єго оногди арештовано. Одежи до перебираня, аби єго не пізнано, достарчав Єннерови єго приятель, урядник асекурациї „Ґерманія“ Леопольд Шедль, котрому Єннер за ті услуги дав 25.000 корон. Шедля також вже арештовано. З знане Єннера, що здефравдовані гроші закопав в Пратері, показали ся видумані, мимо того поліциї удало ся віднайти майже цїлу украдену суму. І так у арештованого в Ліберци Ґотштайна найдено 5900 корон, причім Ґотштайн зізнав, що у одного із своїх приятелів у Відни полишив пачку з сумою 100.000 корон, сказавши єму, що пачка містить фотоґрафії і папери. Переведена в мешканю того приятеля ревізия викрила дійстно ту пачку з грішми У брата увязненого урядника асекурациї „Ґерманія“ Шедля найдено 27 000 корон, внаслідок чого

шу роботу. Наставник, що ходив в моїй куртці з ясними ґузиками, провожав нас і хотів випити з нами на прощанє.

Хто не був на такім прощаню прерийних робітників, не може собі уявити, як завзято при тім пє ся. Кождий ставить зараз свою чергу, що дає двайцять склянок на чоловіка. Та були між нами й такі джентльмени, що ставили відразу по пять черг. І борони Боже господаря спротивити ся такій непомірности. Єго прогнали-б сейчас з поза власного буфету. Така ватага робітників торощить тоді всьо, що попаде їй під руки. Місцева поліция не в тімя бита, она підходить ватазі під руку, пє з нею. А пє ся найменше два дні, грає ся, бєсь і гуляєсь дві ночи.

При роботі ледви міг один другого стерпіти, так мало було між нами вічливости. При прощаню всякі ворогованя забулись. Чим більше ми пили, тим більше ширшали наші серця; ми частували ся взаїмно, аж з ніг валились і наші чувства кидали нас в обійми. Всї робітники прямо роздавлювались кріпкими раменами і танцювали з одушевленєм довкола.

Звичайно ми говорили до себе: „Чого напеш ся тепер? Тут нема нічо доброго для тебе!“ І тоді ми самі йшли за буфет глядати чогось найліпшого. Здіймали дивоглядні фляшки з пишними етикетами, що стояли там головно задля вистави. З них наливали ми собі як добрі приятелї, пили і платили сьмішно дорого.

Еванс напирав ся найбільше зі всіх платити. Єго шовкова сорочка виглядала сумно; ясну краску знищили дощі та спеки а рукави геть вистрочили ся. Але він стояв з бундючним видом і замовляв одну чергу за другою. До него належала кнайпа, єго був цілий сьвіт. Ми платили звичайно по три доляри за чергу, лише Еванс спитав коротко, чи не міг би дістати черги мішаної, по шість долярів. Бо в тій нужденній буді нема нічо доброго для таких панів, яких він угощає. І ми мусїли сягати за дивоглядними фляшками на горішних полицях, щоби дістати справді щось доброго...

В своїй безмежній вічливости взяв мене на бік і старав ся мене намовити, щоби я поїхав з ним на зиму до лісів Уйсконзен рубати дерево. Він сам, як лиш заосмотрить ся в кілька нових сорочок, пару штанів і кілька нових повістий, потягне також в ліси і лишить ся там до весни. З весною випливе знов де на прерию. Таке вже єго житє Та коли я спитав єго, що властиво звело єго на ту дорогу, не відповідав — як підхмелений правильно се чинить — довгим та сумним оповіданєм, як оно склало ся, але одним словом: обставини.

Пізним вечером бачив я єго в сусїдній комнаті, де йшла гра в кістки. Еванс програвав. Мав досить в чубку і легковажив собі гроші. Коли я підійшов до него, показав менї ще кілька банкнотів і сказав:

— Маю ще десять! Бачиш?

Дехто радив єму скінчити гру. Один з єго земляків, Ірляндець, именем О'Бріен, замітив, що тих грошей ледви вистане єму на желїзничий білет. Се Еванса обидило.

— Нї, гроші на дорогу мусиш ти мені позичити! — сказав.

О'Бріен відмовив єму коротко і вийшов. Се розсердило Еванса. Він поставив всї свої гроші нараз і програв. Приняв се спокійно. Закурив собі цыґаро і сьміючись сказав до мене:

— Позичиш мені гроший на дорогу?

Я був трохи підхмелений вином, що стояло у фляшках на горішних полицях, і подав Евансови свою мошонку зі всім, що в ній було. Я хотів лише показати, як радо хочу позичити єму гроший на дорогу. І позволив єму взяти собі, кілько потребує. Він глянув на мене та на мошонку і дивний рух мигнув по єго лици. Отворив мошонку і побачив, що в ній містять ся все моє майно. Коли підвів до мене очи, я лиш хитнув головою. Однак сего руху він не зрозумів. Думав, що я позичив єму всьо.

— Дякую! — сказав.

І на мій превеликий страх поклав з моїх гроший ставку та розпочав гру на ново.

Спершу я хотів єго спинити, але надумав ся. Нехай уживає гроша, як хоче. Колиж програє значнійшу квоту, прочі гроші відберу єму.

Але Еванс вже не програвав. Отверезів в одну мить і грав певно та швидко. Величаво і мовчки сидів на бочівчині з віски, ставляв і загортав гроші. Стратив раз, то подвоював найблизшим разом ставку. Він стратив трачи раз

арештовано его також. Крім того віденьска поліция одержала з Монахова телеґрафічне повідомлене, що в мешканю Берти Брухбухнер відобрано полишені там еї братом Максом, тим фотоґрафом 29.000 корон. В той спосіб із украденої квоти відобрано всьо. з вимком около 10.000 корон. Дефрауданта Єннера разом з его спільняками відставлено в неділю до суду.

— **Родимці!** купуйте льоси „Сокола“ у Львові (по 25 сот.), набувайте облїґациї (по 10 кор.). Присилайте лепти на дім „Сокола“!

ТЕЛЕҐРАМИ.

Льондон 25 жовтня. Тутешна праса виступає нині супроти Росиї ще острійше як вчера. Часописи заявляють, що всякого рода оправдане не вистає. Треба конче вжадати укараня виноватих російских офіцирів і спиненя їзди балтийскої ескадри, бо в противнім случаю Анґлія була би змушена предприняти кроки для охорони межинародної торговлї від розбишацких примх Росиян. Деякі ґазети висказують здивоване, що цар Николай не уважав доси за відповідне висказати своє сочувство жертвам нападу.

Льондон 25 жовтня. (Бюро Райтера) Після вісти наспівшої з Чумбі в Табеті один анґлійский відділ зложений з 140 людий, заскочив днія 21 с. м. сніг а 69 вояків осліпло.

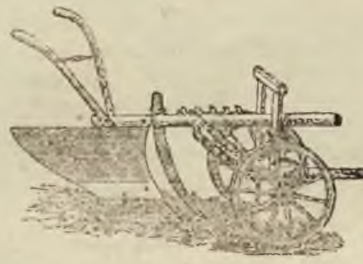
Льондон 25 жовтня. Кореспондент бюра Райтера в російскій середній армії доносить: Росияни переступили в пятницю знову ріку Шахо і посувають ся тепер в сторону японьских позиций та сиплють шанці. То само роблять також і Японцї.

Льондон 25 жовтня. Льордмер (бурмістр) з Гиль одержав від короля Едварда письмо з сочувствєм з нагоди безправного атаку на рибацку фльотиллю в Північнім мори.

Льондон 25 жовтня. Тутешний амбасадор російский вернув вчера з урльопу. На двірци зелїзничім зібрала ся велика товпа молодїжи, котра повитала амбасадора предовгим свистом. Один з молодїжи хотів вибити палицею шибу у ваґонї амбасадора.

Токіо 25 жовтня. Маршалок Ояма доносить, що загальне число погибших Росиян над рікою Гунго виносить 13.330. (Очевидно суть то трупи знайдені Японцями на побоєвищи).

НАДІСЛАНЕ.

До відомости всїх Вп. Господарів.

Господарі, хто з вас знає, що Іван Плейза виробляє? — Ріжні плуги і січкарні, дуже міцні, дуже гарні, млинки, рала наймоднїйші, до ужитку найздібнїйші! Та ще й тано; тож зра знати з ким найлїпше гандель мати:

Чужий пхає що найгірше, а говорить, що найлїпше. Коби гроші в руки взяти: йди мя — каже — позивати! — Час нам собі руки дати та й чужих не спомагати. Най не їдять білу булку, а до неї й нашу курку; нехай роблять, як ми робим, коло воля гною ходим! Наші гроші в нас тримаймо; чужим в гандель не дазаймо! Чойже аґент плуг не робить; на готовім він заробить.

На щож в двоє нам платити, коли можем ощадити. Т у р к а близько К о л о м и ї, там робітня є й до нині: І в а н П л е й з а пе в кермує, кожду річ він сам пробує. Він вас, братя, не вшукає, бо він Христа віру має. А хто чого сам не знає, най лиш его посиптає; він на складі усе має ц ї н н и к д а р о м п о с и л а є. Хто раз купить, буде знати, що у Плейзи мож дістати все найлїпше, найдешевше, тай ще другим 'ме казати, що найлїпше купувати: у

Івана Плейзи
в Турцї під Коломиєю.

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші цїни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

по раз і подвоював кождого разу, але остаточно виграв всьо назад. Тоді поставив пятидоляровий банкнот і сказав, що як тепер програє, то дасть спокій. Але він стратив і став грати дальше. За годину віддав менї мошонку з моїми грішми. Тепер мав купу банкнотів і грав дальше. Нараз поставив всьо, що мав. Поміж товаришами, що приглядали ся, роздало ся бурмотане. Еванс сказав:

— Страчу чи виграю, тепер перестану рішучо!

Він виграв і підвів ся.

— Будьте так добрі заплатити! — сказав він.

— Завтра — відповів банкир — нині вечером не маю тілько. Завтра якось постараю ся.

Еванс сказав:

— Отже добре, завтра!

Коли ми почали виходити, прийшло кількох людий і принесли обезображеного трупа. То був Ірляндець О'Брієн, що не хотів позичити Евансови гроший на дорогу. Поїзд з пшеницею відтяв ему обі ноги. Кажуть, що як вийшов з кнайпи, в темряві дістав ся під зелїзничі колеса.

Відтак ми глядали собі ліжка, де хто міг. Кількох положило ся в кнайпі на долівцї. Нас двох переночувало в місті.

Рано ми похоронили О'Брієна за містом, в скрини, що взяли її з перед якогось дому. Ми не сьпівали і не молили ся, лише зібрали ся всі і стояли хвилю з відкритими головами. І на тім скінчив ся цілий обряд.

Відтак Еванс хотів відобрати свої виграні гроші. Однак показало ся, що віграний банкир пропав без вісти.

І се приняв Еванс з тим самим спокоєм, як всьо инше. Впрочім він мав ще богато гроша, міг купити собі білет, сорочки, штани і повісти. Міг заосмотрити ся на зиму.

Ми лишились ще до вечера другого дня в місті. Вели те саме жите і випивали кнайпу до чиста. Богато робітників не мало зломаного шелюга, коли вибирали ся з міста, а що не мали за що купити собі білетів, позакрадали ся до товарових ваґонів, де сховали ся в пшеници. Оден з них, родом з Норвеґії, втяв не абияку штуку. Дістав ся також в пшеницю, але пяний не міг всидіти спокійно і почав бабским голосом виводити сороміцкі пісні. Очивидно, его сейчас найшли і викинули з ваґона. І що скажете, коли драбугу добре пресмотрили, найшли при нім тілько гроший, що міг за них нам всім заплатити дорогу!

Ми розсипали ся на всі сторони сьвіта. Оден купив собі крамницю в якімсь місті в Мінесоті, другий потяг на захід до берегів Тихого океану. А Еванс ходить десь в шовкових сорочках і розкидає гроші жменями. Що літа нялає ся на прериї і жне пшеницю, а що зими лежить десь в лїсах Уисконзен або рубає дерево. Таке вже его жите....

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Заліщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої неділї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

Виданя
Руского педаґоґічного Товариства.
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові виданя.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірош: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелі дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (трете цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Виданя без образків.

*Молитвеник народний 30 сот., в полотно оправлений по 4(сот. **Др. А. Кельнер:** Коротка історня педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попались. Рідвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко:** Картагинці і Римляни 20 с. ***Юлій Верне:** Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибур:** Олїмпія 40 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзіньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо:** Непос, учебник для III кляси ґімназ 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.:** Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский:** Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпровоі Чайки:** Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский:** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко:** Абу Каземові Капці 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руск укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко:** Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка:** На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дітий 40 с., опр 60 с. ***Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р:** Подорож до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. ***А. Кримский:** Переклади 40 с., опр 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка:** Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін:** Байки 30 с. ***Марко Вовчок:** оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка:** істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалів Стефан:** На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский:** Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой:** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. *Покараня Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. *Малий сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич:** Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилї**, Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлійскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глїбова:** Байки 10 с. ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпровоі Чайки**, Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Виданя ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за послїплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом I. Недопада — (Телефона ч. 527).